

De fire lys

Fire lys er tent på adventskransen. Det er helt stille. Så stille slik at man kan høre at et av lysene begynner å snakke.

Det første lyset sukker og sier: "Jeg heter fred. Mitt lys lyser men menneskene har ikke fred. De vil ikke ha meg." Lyset blir stadig svakere og slukker plutselig helt.

Det andre lyset flagrer og sier: "Jeg heter tro. Men jeg er helt overflødig.

Menneskene vil ikke høre om Gud. Det gir ingen mening at jeg brenner".

Et lufttrekk blåser gjennom rommet og det andre lyset slukker også.

Svak og lei seg tar også det tredje lyset ordet: "Jeg heter kjærlighet. Jeg har ingen kraft lenger til å brenne. Menneskene setter meg til side. De ser bare seg selv og ikke de andre, de som de skal være glad i."

Lyset blusser opp for siste gang og slukker, det også.

Nå trer et barn inn i rommet. Det ser på lysene og sier: "Jammen, dere skal jo brenne alle sammen!" Barnet begynner nesten å gråte.

Da begynner det fjerde lyset å snakke: "Vær ikke redd. Så lenge jeg brenner kan vi tenne de andre tre lysene igjen. Mitt navn er håp."

Barnet tar en fyrstikk, henter ild fra dette lyset og tenner på de tre andre.

Ukjent forfatter